

VIJEĆE EUROPE
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 17338/05
Ivka Ljubičić
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 10. svibnja 2007. godine u vijeću sastavljenom od

- g. C. L. ROZAKIS, *predsjednik*,
- g. L. LOUCAIDES,
- gđa N. VAJIĆ,
- g. K. HAJIYEV,
- g. D. SPIELMANN,
- g. S.E. JEBENS,
- g. G. MALINVERNI, *suci*,
- i. g. S. NIELSEN, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 15. ožujka 2005.,
uzimajući u obzir odluku o primjeni postupka na temelju članka 29. stavak 3.
Konvencije da se dopuštenost i osnovanost predmeta ispituju istovremeno,
uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena Vlada i odgovor na
očitovanje koji je podnijela podnositeljica zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositeljica zahtjeva, gđa Ivka Ljubičić je hrvatska državljanka rođena 1933. koja živi u Zagrebu. Hrvatsku Vladu („Vlada“) zastupala je njena zastupnica gđa Štefica Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

Činjenice predmeta prema navodima stranaka mogu se sažeti kako slijedi.

Godine 1965. podnositeljica zahtjeva je kupila tavan kuće u Puljskoj ulici u Zagrebu. Iste je godine dobila građevinsku dozvolu te izgradila novi kat i garažu; godine 1995. dobila je uporabnu dozvolu za korištenje novoizgrađenih dijelova zgrade.

Dana 14. srpnja 1998. podnositeljica zahtjeva podnijela je Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Zagrebu prijedlog radi uknjižbe prava vlasništva na novoizgrađenom tavanu i garaži u zemljišne knjige. Nadalje, dana 11. siječnja 1999. podnositeljica zahtjeva je zatražila da se promjena imena ulice iz Puljske u Vitezovićeveu također zabilježi u zemljišnim knjigama.

Kako podnositeljica zahtjeva nije udovoljila pozivu Općinskog suda od 29. rujna 1998. da dostavi sve potrebne dokumente kako bi se udovoljilo njenom prijedlogu, sud je dana 23. travnja 2004. odbio njen prijedlog. U rješenju je jasno navedeno da je podnositeljica zahtjeva mogla ostvariti uknjižbu prava vlasništva u zemljišne knjige da je dostavila svu potrebnu dokumentaciju. Žalbu podnositeljice zahtjeva od 12. svibnja 2004. odbio je Županijski sud u Zagrebu dana 15. ožujka 2005.

U međuvremenu, dana 25. veljače 2004. podnositeljica zahtjeva je podnijela ustavnu tužbu u odnosu na duljinu postupka. Dana 14. listopada 2004. Ustavni sud Republike Hrvatske odbacio je ustavnu tužbu podnositeljice zahtjeva. Utvrdio je da ustavna tužba nije dopuštena u odnosu na sporni postupak jer odluke koje su donesene u tim postupcima nisu pojedinačni akti u smislu članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (dalje: „Zakon o Ustavnom sudu“) te stoga nisu u njegovoj nadležnosti.

B. Mjerodavno domaće pravo i praksa

Članak 29. stavak 1. Ustava (Ustav Republike Hrvatske, *Narodne novine*, br. 41/02 od 7. svibnja 2001.) propisuje:

„Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela.“

Mjerodavni dio članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu (*Narodne novine*, br. 49/2002 od 3. svibnja 2002.) propisuje:

Članak 63.

„(1) Ustavni sud će pokrenuti postupak po ustavnoj tužbi i prije no što je iscrpljen pravni put, u slučaju kad o pravima i obvezama stranke ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela nije u razumnom roku odlučio sud...“

(2) U odluci kojom usvaja ustavnu tužbu ... iz stavka 1. ovoga članka, Ustavni sud će nadležnom sudu odrediti rok za donošenje akta kojim će taj sud meritorno odlučiti o...“

(3) U odluci iz stavka 2. ovoga članka Ustavni sud će odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegova ustavnog prava... Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu.“

Prema praksi Ustavnog suda koja se primjenjivala do 26. travnja 2006. ustavne tužbe podnesene na temelju članka 63. u kontekstu zemljišnoknjižnih postupaka odbacivale su se kao nedopuštene. U odluci br. U-III A/3244/2004 od 26. travnja 2006. Ustavni sud je izmijenio svoju praksu, usvojio ustavnu tužbu podnositelja i dosudio mu naknadu.

PRIGOVORI

Podnositeljica zahtjeva prigovara na temelju članka 6. stavka 1. i članka 13. Konvencije zbog duljine postupka i nedostatka učinkovitog pravnog sredstva u tom pogledu.

Također, prigovara na temelju članka 1. Protokola br. 1. da su njena vlasnička prava povrijeđena zbog toga što je odbijen njen prijedlog za uknjižbu prava vlasništva u zemljišne knjige.

PRAVO

1. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je da duljina zemljišnoknjižnog postupka nije u skladu sa zahtjevom za „razumnim rokom“ te da nije imala na raspolaganju učinkovito pravno sredstvo u odnosu na duljinu tog postupka. Pozvala se na članak 6. stavak 1. i članak 13. Konvencije čiji mjerodavni dijelovi glase kako slijedi:

Članak 6.

“Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi....svatko ima pravo...da sud...u razumnom roku ispita njegov slučaj.“

Članak 13.

"Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu. "

Vlada je pozvala Sud da odbaci prigovor podnositeljice zahtjeva zbog neiscrpljenosti domaćih pravnih sredstava, ustvrdivši da je 2002. godine člankom 63. Zakona o Ustavnom sudu uvedeno učinkovito domaće pravno sredstvo u odnosu na duljinu postupka. Dana 26. travnja 2006. Ustavni sud je usvojio odluku u kojoj je zahtjev za razumnim rokom primijenio na zemljišnoknjižni postupak.

Podredno, Vlada je pozvala Sud da zaključi kako zahtjev ne ukazuje na povredu članka 6. Konvencije. Navela je kako je podnositeljica zahtjeva pridonijela duljini postupka jer nije dostavila sve dokumente koji su bili potrebni da Općinski sud u Zagrebu udovolji njenom zahtjevu.

Podnositeljica zahtjeva osporila je te tvrdnje.

Sud smatra da ne mora odgovoriti na pitanje iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava jer je zahtjev u svakom slučaju neopušten zbog sljedećih razloga.

Sud prvo primjećuje da je razdoblje koje treba uzeti u obzir započelo 14. srpnja 1998., a završilo 15. ožujka 2005. Dakle, trajalo je šest godina, osam mjeseci i jedan dan pred dvije sudske instance.

Sud ponavlja da se razumnost duljine postupka mora ocijeniti u svjetlu okolnosti predmeta i pozivom na sljedeće kriterije: složenost predmeta, ponašanje podnositelja zahtjeva i mjerodavnih vlasti kao i važnost onoga što se za podnositelja zahtjeva dovodi u pitanje u sporu (vidi, između mnogo drugih izvora prava, predmet *Frydlender v. France* [GC], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

Glede složenosti predmeta, Sud nalazi kako se u ovom predmetu nije radilo o nikakvoj osobitoj činjeničnoj ili pravnoj složenosti.

Glede ponašanja domaćih vlasti, Sud ponavlja kako samo one odgode za koje se država može smatrati odgovornom mogu opravdati nalaz da je premašen „razuman

rok“ (vidi, *inter alia*, presudu *Monnet v. France* od 27. listopada 1993. Serija A, br. 273. str. 12. stavak 30.) Sud primjećuje da je u ovom predmetu Općinski sud u Zagrebu dva mjeseca nakon podnošenja početnog prijedloga zemljišnoknjižnom odjelu suda pozvao podnositeljicu zahtjeva da dostavi sve potrebne dokumente. Prema stajalištu Suda to pokazuje da je Općinski sud postupao revno.

Glede ponašanja podnositeljice zahtjeva, Sud primjećuje kako ona nije udovoljila pozivu Općinskog suda za dostavu potrebnih dokumenata te je tako onemogućila sudu da nastavi postupak po njenom prijedlogu. Sud stoga utvrđuje da je postupak ometan prvenstveno zbog ponašanja podnositeljice zahtjeva.

Zaključno, Sud utvrđuje da su je za zastoje u postupku isključivo odgovorna podnositeljica zahtjeva.

Slijedi da je ovaj prigovor očito neosnovan te mora biti odbačen u skladu s člankom 35., stavcima 3. i 4. Konvencije.

Glede prigovora prema članku 13., Sud primjećuje da je on neodvojivo povezan s gore ispitanim te stoga jednako tako mora biti proglašen nedopuštenim.

2. Podnositeljica zahtjeva je dalje prigovorila na temelju članka 1. Protokola br. 1 da su njena vlasnička prava povrijeđena zbog toga što je odbijen njen prijedlog za uknjižbu prava vlasništva u zemljišne knjige.

Sud podsjeća da je prijedlog podnositeljice zahtjeva odbijen zato što nije dostavila relevantne dokumente te da podnositeljica zahtjeva može podnijeti novi prijedlog kada prikupi potrebnu dokumentaciju.

U takvim okolnostima, Sud utvrđuje da nije došlo do miješanja hrvatskih vlasti u vlasnička prava podnositeljice zahtjeva.

Slijedi da je njen prigovor također očito neosnovan te mora biti odbačen u skladu s člankom 35. stavcima 3. i 4. Konvencije.

Iz tih razloga sud jednoglasno,

Odlučuje obustaviti primjenu članka 29. stavka 3. Konvencije;

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Søren NIELSEN
tajnik

Christos ROZAKIS
predsjednik